

Bruksela, 25 stycznia 2021 r.
(OR. en)

5263/21

CFSP/PESC 25
COPS 12
CLIMA 9
DEVGEN 5
ENV 24
ONU 7
RELEX 20
ENER 18

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	ST 5545/21
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie dyplomacji klimatycznej i energetycznej – realizacja zewnętrznego wymiaru Europejskiego Zielonego Ładu

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie dyplomacji klimatycznej i energetycznej – realizacja zewnętrznego wymiaru Europejskiego Zielonego Ładu; konkluzje zostały przyjęte na 3784. posiedzeniu Rady w dniu 25 stycznia 2021 r.

KONKLUZJE RADY
DYPLOMACJA KLIMATYCZNA I ENERGETYCZNA – REALIZACJA
ZEWNETRZNEGO WYMIARU EUROPEJSKIEGO ZIELONEGO ŁADU

1. Zmiana klimatu to egzystencjalne zagrożenie dla ludzkości. Trajektoria światowych emisji gazów cieplarnianych pozostaje nie zrównoważona mimo krótkoterminowych redukcji emisji spowodowanych wpływem pandemii COVID-19. Globalne działania w dziedzinie klimatu są nadal niewystarczające, by zapewnić realizację długofalowych celów porozumienia paryskiego, a tym samym Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030. UE przyjmuje rolę lidera i daje przykład: kierując się wiedzą naukową wzmocniła swoje krajowe zobowiązania i przyjęła cel polegający na osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r., a także zwiększyła swój krótkoterminowy cel redukcji emisji gazów cieplarnianych, planując, że do 2030 r. redukcja wyniesie co najmniej 55% (w porównaniu z 1990 r.), i tym samym poprawiając unijny ustalony na poziomie krajowym wkład. UE zrealizuje swoje ambitne założenia poprzez Europejski Zielony Ład. Jednak w związku z tym, że UE odpowiada za 8% globalnych emisji i odsetek ten maleje, ambitna polityka wewnętrzna nie będzie wystarczająca. Rada apeluje o pilne, zbiorowe i zdecydowane działania globalne na rzecz powstrzymania wzrostu średniej temperatury na świecie, tak by był znacznie niższy niż 2°C powyżej poziomu sprzed epoki przemysłowej, a także o kontynuowanie wysiłków na rzecz ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5°C powyżej poziomu sprzed epoki przemysłowej w odpowiedzi na kryzys klimatyczny i zwraca się do Wysokiego Przedstawiciela i do Komisji o wzmocnienie – w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi – unijnej dyplomacji klimatycznej i energetycznej w ramach dążeń do globalnej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej, przy jednoczesnym zadbanie o własną odporność i konkurencyjność UE w zmieniającej się sytuacji geopolitycznej i w zakresie bezpieczeństwa.

2. Porozumienie paryskie stanowi nieodzowne ramy wielostronne regulujące globalne działania w dziedzinie klimatu. UE apeluje do wszystkich stron o przyjęcie ambitniejszych założeń oraz o zwiększenie jasności, przejrzystości i zrozumiałości swoich ustalonych na poziomie krajowym wkładów, a także o przedstawienie długoterminowych strategii rozwoju niskoemisyjnego z dużym wyprzedzeniem przed 26. konferencją stron (COP26), która odbędzie się w Glasgow w listopadzie 2021 r.
3. UE z zadowoleniem przyjmuje niedawne zobowiązania, powzięte w szczególności przez większe gospodarki, do zapewnienia – do połowy XXI w. – neutralności klimatycznej i neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla, a także deklaracje złożone na ostatnim szczycie ambicji klimatycznych zorganizowanym w 2020 r. przez ONZ, Francję i Zjednoczone Królestwo we współpracy z Włochami i Chile. UE wzywa wszystkie kraje do opracowania ambitnych i szczegółowych krótko- i średnioterminowych planów, celów i polityk, które będą spójne z długofalowymi celami tych krajów – w ten sposób obywatele, podmioty polityczne i przedsiębiorstwa otrzymają wyraźny sygnał. UE apeluje do wszystkich krajów również o to, by dostosowały swoje strategie promowania handlu, finansowania, pomocy i inwestycji zagranicznych do własnych krajowych deklaracji klimatycznych i do zobowiązań podjętych w ramach porozumienia paryskiego, a także o to, by opracowały zrównoważone i uwzględniające kwestię klimatu polityki odbudowy gospodarczej po kryzysie związanym z COVID-19 – polityki te będą ważnym elementem strategii zrównoważonego wzrostu gospodarczego i natychmiastową inwestycją w odporną na zmianę klimatu, inkluzywną i sprawiedliwą transformację. UE będzie wspierać realizację długoterminowych strategii i ustalonych na poziomie krajowym wkładów i z aprobatą odnosi się do prac prowadzonych w ramach odpowiednich inicjatyw, np. partnerstwa dotyczącego tych wkładów. UE będzie współpracować – uznając to za priorytet – z gospodarkami z grupy G-20 nienależącymi do UE i innymi większymi gospodarkami w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i jest gotowa dołączyć do ambitnych sojuszy i partnerstw zawieranych na wysokim szczeblu. W tym kontekście UE podkreśla, że wszyscy, którzy dotąd tego nie uczynili, muszą ratyfikować porozumienie paryskie, i z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowa administracja USA przystąpiła ponownie do porozumienia paryskiego i zadeklarowała, że zamierza przygotować zaktualizowany i ambitny ustalony na poziomie krajowym wkład w ramach planu na rzecz neutralności klimatycznej; UE czeka na wznowienie działalności przez Radę ds. Energii UE–USA, która położy większy nacisk na transformację energetyczną i działania w dziedzinie klimatu.

4. Rada dostrzega, że zmiana klimatu i degradacja środowiska, w tym utrata różnorodności biologicznej i wylesianie, zagrażają stabilności i bezpieczeństwu na świecie, zwiększają ryzyko występowania katastrof i nasilają presję na ekosystemy, a także są groźne dla bezpieczeństwa żywnościowego i wodnego oraz powodują konflikty lokalne i regionalne, podnosząc ryzyko wysiedleń ludności – tym samym są jednym z głównych czynników powstawania potrzeb humanitarnych i utrudniają faktyczne korzystanie z praw człowieka. Przystosowanie się do zmiany klimatu, odporność na nią oraz przeciwdziałanie degradacji środowiska są kwestiami priorytetowymi, a w pewnych sytuacjach szansą na przetrwanie, zwłaszcza w przypadku społeczności i krajów szczególnie narażonych, w tym małych rozwijających się państw wyspiarskich i krajów najslabiej rozwiniętych. UE będzie nadal wspierać tych, którzy są w największej potrzebie, dążąc do ograniczenia ryzyka dalszych strat i degradacji oraz zarządzania tym ryzykiem poprzez wsparcie polityczne, finansowanie i wymianę najlepszych praktyk oraz promując m.in. rozwiązania oparte na zasobach przyrody. W tym kontekście UE wyraża zadowolenie, że w 2021 r. Niderlandy zorganizują szczyt poświęcony przystosowywaniu się do zmiany klimatu. UE i państwa członkowskie będą systematycznie uwzględniać czynniki i zagrożenia klimatyczne i środowiskowe w swojej polityce zagranicznej i bezpieczeństwa i będą współpracować z partnerami, w tym z ONZ, w celu opracowania środków zapobiegania konfliktom, np. systemów wczesnego ostrzegania, a także będą wspierać odnośne instrumenty międzynarodowe, takie jak ramy z Sendai dotyczące ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych. Rada przypomina o potrzebie zintensyfikowania prac nad powiązaniem klimatu i bezpieczeństwa oraz włączenia ich w główny nurt polityki – zwłaszcza w ramach wspierania działań ONZ – w tym prac z organizacjami regionalnymi i na forum Rady Bezpieczeństwa ONZ, w szczególności z nową nieformalną grupą ekspertów państw członkowskich Rady Bezpieczeństwa ONZ ds. klimatu i bezpieczeństwa, której w 2021 r. współprzewodniczy Irlandia – w nawiązaniu do specjalnej debaty Rady Bezpieczeństwa ONZ z lipca 2020 r. oraz w oparciu o mechanizm bezpieczeństwa klimatu – przy uwzględnieniu tej kwestii, w stosownych przypadkach, w rezolucjach Rady Bezpieczeństwa.

5. Rada ponownie zwraca uwagę na znaczenie kwestii środowiskowych i zmiany klimatu dla bezpieczeństwa i obronności oraz z zadowoleniem przyjmuje Plan działania w zakresie zmiany klimatu i obronności: działania UE dotyczące powiązań między zmianą klimatu a obronnością, w tym w kontekście wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, który to plan jest elementem szerszego powiązania między klimatem a bezpieczeństwem. Uznając skuteczność operacyjną za zasadę przewodnią, Rada zwraca się do odpowiednich służb, aby kontynuowały – w ramach wspierania państw członkowskich i w ścisłej współpracy z nimi – działania określone w planie działania w kluczowych obszarach, jakimi są wymiar operacyjny, rozwój zdolności cywilnych i wojskowych oraz multilateralizm i partnerstwa, w tym rozwiązywanie problemów technologicznych, a także zajęcie się kwestią zapobiegania powstawaniu odpadów i recyklingu. Należy zbadać możliwości zacieśnienia współpracy – z organizacjami międzynarodowymi i partnerstwami wielostronnymi, takimi jak system ONZ, NATO, OBWE i Unia Afrykańska, jak również z krajami partnerskimi – zgodnie z ramami instytucjonalnymi UE i z pełnym poszanowaniem unijnej autonomii podejmowania decyzji.
6. UE i jej państwa członkowskie potwierdzają, że stale dążą do tego, by środki uruchamiane w ramach międzynarodowego finansowania działań w związku ze zmianą klimatu były coraz większe – jest to element zbiorowego celu krajów rozwiniętych polegającego na wspólnym mobilizowaniu 100 mld USD rocznie do 2020 r., a następnie do 2025 r. Rada odnotowuje w tym kontekście, że UE już teraz wnosi największy wkład w publiczne finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu, podwoiwszy go od 2013 r., tak że w 2019 r. wyniósł on 23,2 mld EUR; zarazem UE nadal przeznacza z unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego zwiększoną i istotną kwotę na działania w dziedzinie klimatu prowadzone w stosownych obszarach, w szczególności za pośrednictwem Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej. UE i jej państwa członkowskie apelują do wszystkich krajów rozwiniętych i innych stron mających możliwości w tym zakresie, w tym do międzynarodowych instytucji finansowych i banków rozwoju, aby podniosły swoje wkłady; podkreśla przy tym, jak ważne jest zwiększone finansowanie na cele przystosowywania się do zmiany klimatu oraz przejrzystość we wdrażaniu, a także stała ocena skuteczności zapewnianego finansowania. W tym kontekście UE odnotowuje trudną sytuację wielu krajów rozwijających się, które będą musiały zwiększać własną odporność na zmianę klimatu, borykając się jednocześnie z zadłużeniem.

7. Rada odnotowuje bardzo istotną rolę praktyk zrównoważonego finansowania dla stymulowania transformacji gospodarczej i energetycznej w kierunku neutralności klimatycznej i odporności na zmianę klimatu. UE będzie wspierać globalną absorpcję takich praktyk i propagować spójność z unijną systematyką zrównoważonej działalności, w szczególności za pośrednictwem międzynarodowej platformy ds. zrównoważonego finansowania, tak aby unikać uzależnienia od technologii niezrównoważonych i powstawania aktywów osieroconych; UE z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy w tym zakresie, takie jak koalicja ministrów finansów na rzecz działań w dziedzinie klimatu. UE i jej państwa członkowskie będą namawiać do tego, aby międzynarodowe instytucje finansowe, w tym banki rozwoju, dostosowywały swoją działalność do celów porozumienia paryskiego, korzystając z przykładu Europejskiego Banku Inwestycyjnego, który przyjął politykę kredytowania energetyki i klimatyczny plan działania z myślą o wspieraniu państw dążących do ekologicznej odbudowy gospodarki i mobilizowaniu zrównoważonych inwestycji prywatnych. UE zachęca również do tego, by systemy finansowania eksportu stosowane przez partnerów przyczyniały się do transformacji w kierunku neutralności klimatycznej.
8. Rada oczekuje na wniosek Komisji w sprawie mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂, mający zapewnić integralność środowiskową polityk UE i zapobiegać ucieczce emisji w sposób zgodny z zasadami WTO. UE odnotowuje wartość rozwijających się krajowych i międzynarodowych rynków emisji będących narzędziem opłacalnej redukcji globalnych emisji gazów cieplarnianych.
9. Transformacja sektora energetycznego, który odpowiada za dwie trzecie światowych emisji gazów cieplarnianych, jest kluczowa w zapewnianiu neutralności klimatycznej. Podstawowym celem dyplomacji energetycznej UE będzie przyspieszenie globalnej transformacji energetycznej, a zarazem zapewnienie przystępności cenowej, ochrona środowiska i osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju. Ze względu na te założenia i na potrzebę szybkich zmian prowadzących do neutralności klimatycznej, w ramach dyplomacji energetycznej UE promowane będą: efektywność energetyczna, stosowanie bezpiecznych i zrównoważonych niskoemisyjnych technologii, coraz szersze wykorzystywanie energii odnawialnej i większa integracja odnośnych systemów – w tym poprzez intensywniejszy rozwój wzajemnych połączeń – oraz najwyższe normy środowiskowe, bezpieczeństwa jądrowego i przejrzystości. Rada wzywa również do dalszego pogłębiania współpracy międzynarodowej w dziedzinie wodoru w celu wzmożenia wysiłków na rzecz produkcji w szczególności wodoru odnawialnego i umożliwienia jego importu.

10. Dyplomacja energetyczna UE będzie zniechęcać do wszelkiego dalszego inwestowania w projekty infrastrukturalne wykorzystujące energię z paliw kopalnych w państwach trzecich, chyba że projekty te są w pełni spójne z ambitnym, jasno zdefiniowanym planem osiągnięcia neutralności klimatycznej, zgodnie z długofalowymi celami porozumienia paryskiego i najlepszą dostępną wiedzą naukową. UE apeluje o globalne wycofywanie szkodliwych dla środowiska dopłat do paliw kopalnych zgodnie z wyraźnie określonym harmonogramem – podkreślając zapotrzebowanie na innowacje technologiczne i rozwój technologii – oraz o zdecydowaną i sprawiedliwą światową transformację w kierunku neutralności klimatycznej, w tym o wycofywanie stosowania węgla o nieobniżonej emisji w produkcji energii oraz – jako pierwszy krok – o natychmiastowe zaprzestanie wszelkiego finansowania nowej infrastruktury węglowej w państwach trzecich. UE będzie uczestniczyć w rozwijaniu i wspieraniu międzynarodowych inicjatyw realizujących sprawiedliwe przechodzenie od węgla o nieobniżonej emisji do neutralności klimatycznej i uwydatniających związane z tym przechodzeniem możliwości ekonomiczne, angażując się w szczególności w kampanię na rzecz transformacji energetycznej prowadzoną przez prezydencję COP26 i analizując możliwości prowadzenia dalszych dyskusji na wysokim szczeblu w związku ze zbliżającymi się światowymi szczytami. UE będzie wspierać międzynarodowe dążenia do ograniczenia wpływu istniejącej infrastruktury paliw kopalnych na środowisko i emisję gazów cieplarnianych, w tym na emisje inne niż CO₂, takie jak sadza. W tym kontekście Rada podkreśla potrzebę łagodzenia skutków zmiany klimatu w regionie Arktyki, który jest szczególnie poszkodowany. UE będzie również realizować – w trybie priorytetowym – międzynarodowe inicjatywy w zakresie redukcji emisji metanu zgodnie z niedawną strategią dotyczącą metanu przygotowaną przez Komisję, wykorzystując swoje niezrównane zdolności do obserwacji przestrzeni kosmicznej, kładąc nacisk na międzynarodowe partnerstwa i zachęcając do uczestnictwa w międzynarodowym obserwatorium emisji metanu z myślą o usprawnieniu globalnego pomiaru, raportowania i weryfikacji.

11. Rada uznaje, że transformacja energetyczna, realizowana w wymaganym tempie, istotnie wpłynie na społeczeństwa, gospodarki i geopolitykę na świecie, zmieniając istniejące struktury gospodarcze i handlowe. Transformacja ta jest szansą na przejście w kierunku zrównoważonego wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy i ostatecznie przyniesie korzyści wszystkim krajom, zarazem jednak w średnim terminie może mieć negatywne skutki, zwłaszcza dla tych, których funkcjonowanie zależy od eksportu paliw kopalnych, w tym w szerszym sąsiedztwie UE. W polityce zagranicznej i działaniach zewnętrznych UE i państwa członkowskie będą musiały antycypować takie wyzwania geopolityczne i w zakresie bezpieczeństwa, promując i wspierając rozwój sprawiedliwych społecznie planów dywersyfikacji gospodarczej i energetycznej i w razie konieczności zapewniając ukierunkowane wsparcie dla najbardziej poszkodowanych w celu ułatwienia transformacji ich gospodarek. UE będzie dzielić się swoimi doświadczeniami z procesu sprawiedliwej społecznie i inkluzywnej transformacji energetycznej niepozostawiającej nikogo w tyle, w tym za pomocą takich narzędzi jak inicjatywa dla regionów górniczych w okresie transformacji, która wspiera społeczności odchodzące od węgla, oraz mechanizm sprawiedliwej transformacji.

12. Dyplomacja energetyczna UE odgrywa kluczową rolę w utrzymywaniu i wzmacnianiu bezpieczeństwa energetycznego i odporności UE oraz naszych partnerów. Rada dostrzega, że charakter bezpieczeństwa energetycznego ewoluuje: najpierw dotyczył obaw związanych z dostępem po przystępnych cenach do paliw kopalnych pozyskiwanych na niestabilnych rynkach, a teraz obejmuje potrzebę zapewnienia bezpiecznego dostępu do kluczowych surowców i technologii niezbędnych do transformacji energetycznej, a zarazem unikania nowych zależności oraz zapewnienia odpornych łańcuchów dostaw, cyberbezpieczeństwa, ochrony dla wszystkich i powszechnego przystosowania się do zmiany klimatu, a także w szczególności infrastruktury „krytycznej”. Z myślą o osiągnięciu globalnej neutralności klimatycznej UE w ramach dyplomacji energetycznej dążyć będzie do bezpieczeństwa energetycznego i odporności poprzez promowanie otwartych, przejrzystych, należyście uregulowanych, płynnych i opartych na zasadach rynków światowych zapewniających różnorodność dostawców i źródeł, a także do tego, by promować stosowanie euro w handlu energią. Mając to na względzie, Rada przypominała, że w konkluzjach z 1–2 października 2020 r. Rada Europejska uzgodniła, że „transformacja ekologiczna i transformacja cyfrowa – w połączeniu z silnym i głębokim jednolitym rynkiem, będą sprzyjać nowym formom wzrostu, wspierać spójność i konwergencję oraz wzmocnią odporność UE. Osiągnięcie strategicznej autonomii przy zachowaniu otwartej gospodarki jest jednym z kluczowych celów Unii”. Ponadto, w swoich konkluzjach z 16 listopada 2020 r. zatytułowanych „Odbudowa przyspieszająca przechodzenie na bardziej dynamiczny, odporny i konkurencyjny przemysł europejski” Rada przypominała, że uwzględnia się przy tym zidentyfikowanie i ograniczenie strategicznej zależności oraz wzrost odporności w najwrażliwszych ekosystemach przemysłowych i w konkretnych obszarach, takich jak m.in. energia. W tym kontekście UE zwiększy swoje zdolności do współpracy z partnerami, aby bronić swoich wartości i interesów. Rada przypomina również o znaczeniu bezpieczeństwa jądrowego oraz o dochodzeniu, które Komisja prowadzi obecnie w zakresie ewentualnych środków zapobiegających komercyjnemu importowi energii elektrycznej z obiektów jądrowych w państwach trzecich niespełniających norm bezpieczeństwa uznanych przez UE.

13. UE zadba o to, aby jej polityka handlowa i zawierane przez nią umowy handlowe były spójne z jej ambicjami klimatycznymi. Rada dostrzega, że Komisja zaproponowała w komunikacie z grudnia 2019 r. dotyczącym Europejskiego Zielonego Ładu, by przestrzeganie porozumienia paryskiego stało się zasadniczym elementem wszystkich przyszłych kompleksowych umów handlowych. Rada z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji w kontekście WTO mającą na celu zagwarantowanie, że wielostronne zasady handlowe będą wspierać globalną transformację w kierunku gospodarki neutralnej dla klimatu i odpornej na zmiany klimatu. UE będzie starała się wyeliminować zakłócenia w handlu i inwestycjach prowadzonych przez unijne przedsiębiorstwa w państwach trzecich, zapewnić równe warunki działania oraz sprawiedliwy dostęp do zasobów i zielonych technologii, odnotowując istotną rolę sojuszy przemysłowych. Aby zagwarantować UE czołową pozycję w dziedzinie zielonych technologii, unijne działania zewnętrzne będą polegać na zawieraniu dwustronnych strategicznych partnerstw badawczych z liderami technologicznymi oraz na prowadzeniu współpracy na globalnych forach, takich jak inicjatywa „Mission Innovation” i forum ministerialne dotyczące czystej energii, a także na wspieraniu upowszechniania unijnych norm energetycznych na całym świecie.

14. UE będzie wykorzystywać wszystkie instrumenty i możliwości będące w jej dyspozycji, aby bronić swoich interesów, w tym suwerenności i suwerennych praw państw członkowskich do rozwijania własnych zasobów naturalnych zgodnie z prawem międzynarodowym, a także aby utrzymać zdolność UE i państw członkowskich do podejmowania suwerennych decyzji w sprawie polityki energetycznej, nie dopuszczając do ingerencji państw trzecich i nacisków gospodarczych, a równocześnie dążąc do bardziej skutecznego i skoordynowanego posługiwania się środkami ograniczającymi. Rada przypomina, że bezpośrednie inwestycje zagraniczne w unijną infrastrukturę energetyczną muszą być prowadzone z poszanowaniem integralności rynku wewnętrznego UE i nie powinny zagrażać bezpieczeństwu UE, jej strategicznym interesom i celom działań w dziedzinie klimatu. W ramach dyplomacji UE zwiększone zostaną wysiłki na rzecz przeciwdziałania kampaniom dezinformacyjnym – w UE i na świecie – wymierzonym w transformację energetyczną. UE i jej państwa członkowskie będą nadal wspierać upowszechnianie unijnego dorobku prawnego, zasad i norm w dziedzinie energetyki, a także dalszą integrację rynku energii i wzajemne połączenia zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem, w szczególności w sąsiedztwie UE, w tym regionie wschodniośrodkowym. UE będzie wspierać ambicje i wysiłki państw południowego sąsiedztwa, Bałkanów Zachodnich i Partnerstwa Wschodniego w stawianiu czoła wyzwaniom środowiskowym, klimatycznym i energetycznym. W tym kontekście Rada z zadowoleniem przyjmuje wspólny komunikat w sprawie polityki Partnerstwa Wschodniego po 2020 r. i deklarację w sprawie Zielonego programu działań dla Bałkanów Zachodnich, oczekując równocześnie na zapowiadany komunikat w sprawie odnowionego partnerstwa dla południowego sąsiedztwa, zgodnie z międzynarodowym wymiarem Europejskiego Zielonego Ładu. Rada podkreśla również znaczenie jak najszybszego zakończenia procesu zmiany Traktatu o Wspólnocie Energetycznej.

15. Rada zwraca uwagę na znaczenie skutecznych wielostronnych struktur i mechanizmów zarządzania wspierających dyplomację klimatyczną i energetyczną UE oraz odnotowuje przewodnią rolę grup G-7 i G-20, z zadowoleniem przyjmując zamiar Zjednoczonego Królestwa i Włoch – także jako współgospodarzy COP26 – które za główne tematy swojego przewodnictwa w tych grupach planują uznać działania w dziedzinie klimatu i transformację energetyczną. Rada zaznacza, że konieczne jest wypracowanie ambitnych konkluzji na wspólnym posiedzeniu ministrów klimatu i energii grupy G-20 jako dokumentu, który zostanie uwzględniony na szczycie przywódców grupy G-20 w Rzymie w październiku 2021 r. Dyplomacja energetyczna UE będzie wspierać procesy reformowania i modernizacji międzynarodowych organizacji, podmiotów i inicjatyw energetycznych w celu stymulowania inkluzywnej globalnej transformacji energetycznej zgodnie z celami porozumienia paryskiego, zwracając szczególną uwagę na pilną potrzebę postępów w negocjacjach w sprawie modernizacji Traktatu karty energetycznej. UE będzie intensywniej dążyć do zapewnienia odpowiedniej reprezentacji UE w organach decyzyjnych takich wielostronnych organizacji i do zmniejszenia fragmentacji podejść, a także będzie wspierać apele o przygotowanie analiz i scenariuszy przewidujących jak największy udział tych organizacji w realizowaniu celów neutralności klimatycznej. UE z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Zgromadzenia Ogólnego ONZ, które w dobrym momencie postanowiło zorganizować dialog na wysokim szczeblu na temat energii; odbędzie się on we wrześniu 2021 r., a uczestniczyć w nim będą szefowie państw i rządów.
16. Powszechny dostęp do bezpiecznej, zrównoważonej i przystępnej cenowo energii ma nadal fundamentalne znaczenie dla eliminacji ubóstwa; od niego zależy również realizacja Agendy 2030. UE będzie nadal zajmować się problemem ubóstwa energetycznego, stosując w miarę możliwości podejście „Drużyna Europy”, zgodnie z celami transformacji klimatycznej i energetycznej oraz zasadami opisanymi w konkluzjach Rady w sprawie energii i rozwoju (2018). Wśród priorytetowych działań będą współpraca UE z afrykańskimi partnerami przewidziana we wspólnym komunikacie „W kierunku kompleksowej strategii współpracy z Afryką” oraz opracowanie przez UE strategicznego i skoordynowanego podejścia do partnerstwa energetycznego z Afryką: uruchomiona zostanie afrykańsko-europejska inicjatywa „Zielona energia”, która powinna wspierać cel dla Afryki, jakim jest powszechny dostęp do zrównoważonej energii, a także inicjatywa „NaturAfrica” mająca na celu promowanie ochrony przyrody, zwiększanie możliwości zatrudnienia i pomoc w przeciwdziałaniu nielegalnej eksploatacji zasobów naturalnych i utraty różnorodności biologicznej w Afryce. UE przyczyni się również do przyspieszenia realizacji Inicjatywy na rzecz Wielkiego Zielonego Muru.

17. Od spójnego osiągnięcia celów polityki zewnętrznej we wszystkich odpowiednich sektorach zależy powodzenie Europejskiego Zielonego Ładu. Rada odnotowuje w szczególności istotne powiązania między międzynarodowymi działaniami w dziedzinie klimatu i międzynarodowymi działaniami w zakresie środowiska. Z uwagi na to, że globalne wydobycie i przetwarzanie zasobów, w tym energii, odpowiada za połowę emisji gazów cieplarnianych i ponad 90% utraty różnorodności biologicznej, Rada apeluje o wznowienie wysiłków na rzecz ograniczenia emisji w tych sektorach w drodze polityk lub innowacji zgodnych z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym. UE apeluje również o przyjęcie – na zakończenie 15. Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej – ambitnych globalnych ram różnorodności biologicznej na okres po 2020 roku mających na celu powstrzymanie i odwrócenie utraty różnorodności biologicznej. Rada odnotowuje w szczególności, że zmiana klimatu, degradacja oceanów i wód słodkich, wylesianie i utrata różnorodności biologicznej są ze sobą ściśle powiązane. UE i państwa członkowskie zajmą się pilnie tymi problemami, przypominając o potrzebie zacieśnienia współpracy i synergii w kwestiach związanych z różnorodnością biologiczną, oceanami i klimatem między odpowiednimi inicjatywami i konwencjami ONZ oraz innymi międzynarodowymi i regionalnymi procesami. Rada dostrzega konieczność przyjęcia kompleksowego podejścia do wyzwań związanych z wodą, w tym do synergii między dyplomacją klimatyczną, energetyczną i wodną. Rada z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, aby utworzyć światowy sojusz na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym i efektywnego gospodarowania zasobami, który istotnie przyczyni się do realizacji celów porozumienia paryskiego i do odwrócenia procesu utraty różnorodności biologicznej.
18. UE i państwa członkowskie będą wdrażać niniejsze konkluzje w drodze dalszego stosowania dopasowanych podejść zgodnie z najnowszymi konkluzjami Rady w sprawie dyplomacji klimatycznej (2020). Ponadto Rada zwraca się do Komisji i Wysokiego Przedstawiciela, aby do końca 2021 r. przygotowali nową strategię dotyczącą międzynarodowych zobowiązań energetycznych, zgodnie z celami określonymi powyżej i z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych regionów i państw, przy jednoczesnym wspieraniu partnerstw energetycznych, a także pogłębianiu regionalnej współpracy energetycznej, zwłaszcza w sąsiedztwie UE.

19. Rada z zadowoleniem przyjmuje skuteczne włączenie działań w dziedzinie klimatu – jako głównej kwestii – do licznych dwustronnych i wielostronnych deklaracji złożonych w 2020 r., takich jak niedawny wspólny komunikat z nieformalnego ministerialnego posiedzenia UE–Ameryka Łacińska i Karaiby. UE będzie prowadzić zbiorowe prace w celu kontynuacji działań w dziedzinie klimatu i transformacji energetycznej, jak również ekologicznej odbudowy gospodarki po pandemii COVID-19 – jest to wspólny cel przewidziany w programie międzynarodowych działań w 2021 r., który będzie realizowany w drodze wielostronnych kontaktów i na wielostronnych posiedzeniach z udziałem banków rozwoju i międzynarodowych instytucji finansowych w sposób ułatwiający wypracowanie udanego rezultatu spotkania poprzedzającego COP26, które zorganizowane zostanie w Mediolanie we wrześniu 2021 r., tak by zapewnić osiągnięcie jak najambitniejszego wyniku COP26. UE będzie nadal uznawać działania w dziedzinie klimatu i transformację energetyczną za priorytet programu działań realizowanego w ramach dwustronnej współpracy z państwami trzecimi z naciskiem na sąsiedztwo UE, oraz z producentami i dostawcami paliw kopalnych. Rada ponownie podkreśla, że kwestie praw człowieka muszą być systematycznie uwzględniane w działaniach w dziedzinie klimatu oraz w dyplomacji energetycznej. W tym kontekście UE nadal będzie popierać, propagować i chronić równość płci i wzmocnienie pozycji kobiet. Zaznacza również, że ważne jest lepsze wsłuchanie się w wypowiedzi młodego pokolenia na temat polityk i praktyk dotyczących klimatu, energii i środowiska, jak również uczestnictwo młodzieży w tych procesach; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź zorganizowania w Włoszech we wrześniu 2021 r. imprezy „YouthforClimate: driving ambition”.
20. Rada zachęca Wysokiego Przedstawiciela i Komisję do dalszego wzmacniania zewnętrznego wymiaru Europejskiego Zielonego Ładu, do udostępnienia odpowiedniego potencjału oraz do usprawnienia – wraz z państwami członkowskimi – koordynacji działań i wymiany informacji za pośrednictwem m.in. unijnej sieci zielonej dyplomacji oraz grupy ekspertów ds. dyplomacji energetycznej. W ramach przygotowań do COP26 delegatury UE i ambasady państw członkowskich powinny zintensyfikować działania informacyjne i zacieśnić współpracę zgodnie z podejściem „Drużyna Europy”, kontynuując planowanie zaangażowania i przywództwa UE w tej dziedzinie. Rada zwraca uwagę na znaczenie regularnej oceny sytuacji i sprawozdawczości w dziedzinie dyplomacji klimatycznej i energetycznej, z naciskiem na wyniki i konkretne inicjatywy, również w ramach rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu.
21. Rada powróci do kwestii dyplomacji klimatycznej przed COP26.